

Motion till riksdagen 2006/07:A278

av **Sinikka Bohlin och Raimo Pärssinen (s)**

Statligt stöd till invandrarorganisationer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om det statliga stödet till invandrarorganisationer.

Motivering

Under senare tid har invandrarnas integration genom arbetslivet fått fokus i debatten. För en person med ett litet kontaktnät i det svenska samhället samt bristande språkkunskaper är hindren för att kunna etablera sig nästan övermäktiga. Detta drabbar speciellt de ”nya invandrare” som kom till Sverige under 90-talet och som aldrig fått in sin fot i arbetslivet på samma sätt som de som kom under de goda tider då arbetskraft värvades från hela Europa.

Föreningslivet har stor betydelse för folkhälsan. Det är känt sedan länge. Friskvård, kulturaktiviteter, idrott, studiecirklar och allt man kan göra tillsammans ökar också invandrarnas integration i det svenska samhället. Kultur och idrott förenar människor utan gränser i alla åldrar.

Under senare år har de ekonomiska möjligheterna för invandrarorganisationer försämrats när stödet från samhället till olika organisationer fått nya villkor, dock med ett beaktansvärt syfte, insatser mot rasism och främlingsfientlighet. Organisationsstödet påverkas dock alldeles för mycket av den allmänna debatten och de frågor och verksamheter som inte får plats i den offentliga debatten riskerar att bli glömda. En sådan fråga är stödet till invandrarorganisationer.

De villkor som gäller för samhällets stöd för föreningsverksamhet förutsätter att antalet medlemmar i en organisation är minst 30 000 personer. Till och med för den största minoritetsgruppen sverigefinnar är kravet för högt satt. Däremot är det inget oöverkomligt tak att nå för en vanlig svensk förening.

Fel! Okänt namn på

För att bryta social isolering och koppla av från det tunga jobbet inom industrin har de gamla "arbetskraftsinvandrarerna" från 50-, 60- och 70-talen engagerat sig aktivt i föreningslivet, vilket varit till gagn för det egna modersmålet, kulturen och idrotten. I dag har många av dessa människor blivit pensionärer och betydelsen av föreningsverksamhet och gemenskap, som bara det egna modersmålet kan erbjuda, har ökat.

Många av dessa människor har ett aktivt arbetsliv bakom sig, ofta med förslitningsskador som en krävande arbetsmiljö orsakat. Tempot har blivit lugnare och träffarna består av andra aktiviteter, som gemensam matlagning och läsning och sång och musik i stället för idrott. Ett viktigt inslag i samvaron är det gemensamma modersmålet. Många har fått sämre kunskaper i svenska med stigande ålder och på grund av att de förlorat sin livskamrat och det dagliga umgänget blivit mindre.

Integrationspolitik är inte bara kamp mot främlingsfientlighet utan också ett hänsynstagande till att människor också har andra behov för sitt välbefinnande. Det utesluter naturligtvis inte, tvärtom, att man inom sin ordinarie verksamhet också medverkar till de mål som är allmänt ställda för föreningsverksamhet.

Stockholm den 23 oktober 2006

Sinikka Bohlin (s)

Raimo Pärssinen (s)